

- 59) kop. 3. dez. 13., I SMC n° 70. — in pago Eifflensi, 970 falsch 1. H. 12., Tr B 1. — in pago Aifflensi, 975, He AS 318 ; 978, He AS 320. — in pago Eiffla, 1051 falsch 12., Tr O 15. — in Eifla, (± 1086), D ME 1 ; 1105, D ME 2 ; 1114, D ME 7. — Eiffla, 1112, D ME 5 ; 1182, D ME 16. — in pago Eifela, 1121, K HUA 13. — Euffla, 1197, D ME 18 ; 1217, Kb 112/5 a ; 1217, D Dw 4. — Eyflia, 1201, Kb 96/54 ; 1222, Aa F 2. — in Eifela, 1210, D R 16.
- „E I F L E I D” (onb. in pagus Brabant ; in Land van Aalst?) :: —, 868 kop. 18^e, M 34 p. 36.
Cf. Aiflois.
- EIGELSHOVEN : Lb :: Eigel Bowen, 1131 kop. 1157, R Ann. Rod. — Eigelshoge, 1219, Kl 11. — Echelsowe, 1222, D H 15.
Germ. *Aigilas* „van Aigil” + *agwjö-* f. „vruchtbaar alluviaal land langs een waterloop”.
- EIGELSTEIN [Köln : Kö] :: iuxta portam que dicitur Eigelis, 1134, K SK 8. — ad lapidem qui dicitur Eyselsten, ± (1172-80), K Schr N 7. — Eigelstein, ± (1178-83), K Schr N 8. — Eigelsten, ± (1170-90), K Schr K 1. — ad portam Eigelstein, (1195), K SA 3. — de Eigelstene, ± (1207-12), K Schr N 12. — iuxta portam Eigelstene, ± (1207-12), K Schr N 12. — de Eigelsteine, ± (1209-15), K Schr N 13.
Germ. *Aigiles staina-* m. „Stein = hier Tor, des Aigil”.
- EIGENBILZEN : Tg :: Eigenbilen, 1096, ed. DB, p. 377. — Eigenbilsen, 1199, H M. — Eigenbilzen, 1213, Ie H ; 1218, Ie H.
Germ. *agina-* „eigen, allodiaal” + Bilzen.
- „E I K L O” (unb. ± Werne-Ahlen : Mü) :: —, mitte 12., D W RH9, 56 r°.
Germ. *aik-* f. „Eiche” + *laru-* n. „Wäldchen auf Sandhügel”.
- „E I L B A” (unb. im Maifeld) :: —, 963, Kb 144/4.
- „E I L I C H” (unb. ± Zülpich : Kö) :: Eilich, 1124, D S 28 ; 1140, D S 39. — Elich, 1140, D S 39.
- EILSLEBEN : Mgb :: in Elasluiu, 1. H. 11., D W IX a 1 b, 11 v°. — Eileslove, mitte 12., D W RH9, 44 v°.
- EIMERSLEBEN : Mgb :: Emerslove, mitte 12., D W RH9, 41 v°, 42 r°.
- „E I N A R D S M E E T H” [Wulpen : Vn] :: —, 1162 kop. ± 1225, P L 5478, 94 r°.
Germ. *Aginhardas* „van Aginhard” + *mædwō-* f. „vruchtbaar alluviaal land inz. in zeekeigebied”.
- EINBRUNGEN [Wittlaer : Dd] :: Embrungen, ende 11., D Kw 8.
Germ. *Aginberungum* „bei den Leuten des Aginbero”.
- EINDHOUT : Tu :: Endeholt, ± 1050 kop. eind 11^e, mir. s. Trudonis, Ld 16974, 122 v°. — Endehot, 1203, Tl 48. — Endehut, 1220, bulle, X E 9485/3.
Germ. *andja-* m. „einde” + *hulta-* n. „bos”.
- EINE : Ou :: Einis, 1089, ed. DB, p. 298. — Eina, (1071-93), ed. DB, p. 252 ; 1122, G SB ; 1151, G SBP 17 ; 1179, G N ; 1183 kop. begin 13^e, G E 3, 100. — Heines, 1151, B 6643 ; 1154, B 6644 ; 1212, G SP. — Heina, 1161 kop. 12^e, G LT 103 r° ; 1163 kop. id., ib. 108 r° ; 1164 kop. id., ib. 105 v°. — Eyna, 1161, G SP. — Einan, 1163, E D. — Eines, 1164, B 6651 ; 1221, Ou 556. — Eine, 1167, E D ; (1202-04), G E. — Einam (acc.), 1202, Ou 457. — Heine, 1219, Ou 459. — Eynes, 1225, Ou 688. — Aines, 1225, Franse tekst, L B 1549/399.
- EINERN [Gennebreck : Arn] :: Enhere, 2. H. 11., D W IX a 1 c, 1 v°. — Eneri, 11. kop. mitte 12., D W II a 1, 30 v°. — Enere, mitte 12., D W RH9, 52 r°.
Germ. *aina-* „einsam” + *haru-* f. „sandiger Hügelrücken”.